

ME-föreningen

— föreningen för Myalgisk Encefalomyelit

Vi med ME begär att 40 års förlorad biomedicinsk forskning återgäldas

Myalgisk Encefalomyelit (ME) har funnits på WHO:s lista över sjukdomar i 40 år i år, och under dessa år har den biomedicinska forskningen i Sverige varit mycket sparsam - för att inte säga i det närmaste obefintlig. Det finns cirka 30.000 personer med ME i Sverige och grovt uppskattat fräntas cirka 1500 personer sina liv varje år då de insjuknar i ME. De dör förvisso inte, men de blir bundna till hemmet, levandes i mental dimma och värk. Varje lättare aktivitet ger dem ökade symtom och påtvingad vila. De som är svårast sjuka är totalt sängbundna.

Visste du inte att vi fanns? Du är i så fall inte ensam. Vi är en grupp som samhället vill glömma. Var finns politikerna? Var finns media? Var finns läkarvården? Var finns forskarna?

Det har för den vetenskapliga världen, bortsett från några envisa psykiatriker, i åtminstone 50 år varit fullständigt klart att ME är en somatisk (kroppslig) sjukdom och inte något som beror på hysteri, psykosomatiska orsaker, psykiatriska orsaker, somatisering eller psykosociala orsaker. Människans begränsade förmåga att ta till sig det som man inte förstår har dock lett till att några psykiatriker har kunnat sprida sina psykiatriska hypoteser kring ME, liksom de gjort med många andra sjukdomar innan de blivit etablerade, t.ex. fibromyalgi, multipel skleros (MS), magsår (*helicobacter pylori*), neurosyfilis (neuroloues) och pellagra (brist av vitamin B₃).

I höstas fanns en artikel i Läkartidningen [1] av Anders Lundin som är överläkare inom psykiatri på Danderyds sjukhus i Stockholm. I artikeln framför han sin önskan att ingen mer forskning utförs inom ME, för att han anser att ME inte är en somatisk sjukdom. Han tog MS som exempel som på en somatisk sjukdom ("sjukdom med mätbara patologiska förändringar, även om man inte känner till deras yttersta orsaker"), och det gör det hela ganska komiskt för att han återknyter sin egen roll som envis opposent till den somatiska hypotesen (som han kallar belackare i sin artikel).

Vetenskap är inte att bara att utgå från vad man tror då man prövar sin hypotes, utan man skall titta på hela den vetenskapliga forskningen då man skall pröva sin hypotes. Helt klart har Lundin inte följt med den vetenskapliga forskningen inom ME. Om han arbetar vetenskapligt, är det hans uppgift att läsa in sig på den biomedicinska forskningen, när han prövar sin hypotes. Det har t.ex. nyligen varit en stor konferens i USA [2] och det går att köpa hem tredagarskonferensen på DVD. Jag tycker att den konferensen talar för sig själv. Den psykiatriska hypotesen falsifieras gång på gång under konferensen då forskarna lägger fram sina forskningsresultat. Det är omöjligt att med dagens kunskap om ME hävda att ME skulle vara annat än en somatisk sjukdom.

Forskningen visar t.ex. att speciella jon-kanaler, vissa adrenerga receptorer och vissa immun-molekyler är kraftigt ökade under flera dygn efter en fysisk aktivitet. Just malaise/sjukdomskänsla som kvarstår dagar efter fysisk eller mental aktivitet, är ett symtom som alla med ME har. Neuropeptid Y har funnits vara signifikant höjd hos ME-drabbade. Tidigare forskning har visat att ME-drabbade har dramatiskt sänkt syreupptagningsförmåga vid ett upprepat motionstest med 24 h avstånd. Man har konstaterat minskad glukosmetabolism och blodgenomströmning i hjärnan, och som förstärks av fysisk aktivitet och kvarstår över 24 h efteråt. Man har hittat mjölksyra i hjärnans ventriklar (hålrum). ME-drabbade har en oxidativ stress som är kraftigt ökad. I djupsömnen störs de långvägiga hjärnvägorna av alfavågsträng. Mitokondrierna har man visat ha minskad funktion. Problemet är inte att det är svårt hitta fysiologiska avvikelser vid ME! Problemet kommer snarare att bli att försöka reda ut hur bitarna hänger samman och vad som är orsak och verkan.

När skall Regering, Socialstyrelse och Landsting i Sverige vakna upp och återgälda oss för förlorad biomedicinsk forskning? När skall man inse att vi faktiskt finns på riktigt och att vi är värda forskning på

samma villkor som andra sjukdomar? När skall man se till att det finns forskarteam i Sverige som samarbetar och utbyter information med ME-forskare i övriga världen? När skall man upprätta en vävnadsbank? När skall man upprätta en forskningsdatabas?

/Kasper Ezelius, M.Sc., Örebro, 2009-03-27, me-foreningen.se

[1] Lundin Anders. Kultursjukdomarna - den subjektiva ohälsans olika ansikten. Läkartidningen nr 44 2008 volym 105 sid. 3123-3127.

[2] 9th International IACFS/ME Conference on Chronic Fatigue Syndrome, Fibromyalgia and other Related Illnesses, March 12-15, 2009, Reno, Nevada.

<http://progressive.uvaul.com/pd1005/CFS091/75/player.htm>